

Publicerad 2012-10-25 11:17 av Bengt H

Skreven på temat "noga".

Pärlbandet

Det var en kall vinterdag på förskolan ekornen och barnen hade precis kommit in efter att ha varit på utflykt ute i snön. De hade gjort snöänglar, för det var för kallt för att göra snögubbar.

Emma kom snabbt ur vinterrocken och sprang till fröken Anna som hjälpte dem att göra pärlband.

-Hjälp, nej, jag tar dem.

Och så tog hon en näve pärlor och satte sig för att sortera dem. Fast i den ljuva tanken att allting går att ordna. Hon placerade fjorton pärlor på bordet och funderade länge på hur hon skulle ordna dem.

-Nej, inte så. Nej, det där blir inte heller bra.

Långsamt mognade tanken om att hon var pärlornas mästare; att de var hennes trogna undersåtar. Så hon ordnade dem som de ville bli ordnade.

-Ja, så ska det bli.

Nu fattades bara att trä dem på snöret. Men då kom Per springande och knuffade till henne så att alla pärlor for all världens väg.

-Nej!

Vilken olycka! Fröken hjälpte henne att plocka upp pärlorna, men hon kunde nu inte minnas hur de skulle vara, även om hon tänkte ännu längre tid nu än förut.

-Dumma Per!

Så det fick bli som det blev. Men någonstans på vägen så blev det trots allt vackert. Hon hade gjort allting noga.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Bengt H med Poeter.se id #16973 innehar upphovsrätten